

OLD TESTAMENT ESSENTIAL TO KNOW JESUS

To the Pontifical Biblical Commission

Pope Saint John Pau II

“You are called to help Christians have a good understanding of their identity, an identity that is defined first and foremost by faith in Christ, the Son of God. But this faith is inseparable from its relationship to the Old Testament, since it is faith in Christ who 'died for our sins, according to the Scriptures' and 'was raised ... in accordance with the Scriptures' (1 Cor 15:34)”, the Holy Father said to members of the Pontifical Biblical Commission when he received them in audience with their President, Cardinal Joseph Ratzinger, on Friday, 11 April. The Pope discussed the relationship between the Old and New Testaments and the implications this has for Catholic-Jewish relations. Here is a translation of his address, which was given in Italian.

1. Your Eminence, I cordially thank you for the sentiments you have just expressed in presenting to me the Pontifical Biblical Commission at the beginning of its mandate. I cordially greet the old and new members of the Commission attending this audience. I greet the “old” members with warm gratitude for the tasks already completed and the “new” members with special joy inspired by hope. I am pleased to have this opportunity to meet you all personally and to say again to each of you how much I appreciate the generosity with which you put your competence as exegetes at the service of the Word of God and the Church's Magisterium.

The theme you have begun to study at this plenary session is of enormous importance: it is, in fact, fundamental for a correct understanding of the mystery of Christ and Christian identity. I would first like to emphasize this usefulness, which we could call *ad intra*. It is also inevitably reflected in a usefulness, so to speak, *ad extra*, since awareness of one's own identity determines the nature of one's relations with others. In this case it deter-

CỰU ƯỚC CẦN THIẾT ĐỂ BIẾT CHÚA GIÊSU

với Ủy Ban Giáo Hoàng về Thánh Kinh

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II

“Quý vị được kêu gọi để giúp các Kitô hữu hiểu rõ hơn về căn tính của họ, một căn tính được định nghĩa trước hết bởi đức tin vào Đức Kitô, Con Thiên Chúa, nhưng đức tin này không thể tách rời khỏi mối liên hệ của nó với Cựu Ước, vì đức tin vào Đức Kitô Đấng ‘đã chết vì tội lỗi chúng ta, theo lời Thánh Kinh’ và ‘đã sống lại ... theo lời Thánh Kinh’ (1Cor 15:34)”, Đức Thánh Cha đã nói với các thành viên của Ủy Ban Giáo Hoàng về Thánh Kinh khi ngài tiếp kiến họ cùng với Chủ Tịch của họ, Đức Hồng Y Giuse Ratzinger, thứ Sáu, ngày 11 tháng 4. Đức Thánh Cha đã thảo luận về mối liên hệ giữa Cựu Ước và Tân Ước và quan hệ mật thiết của nó với sự liên hệ giữa Công Giáo và Do Thái giáo. Đây là bản dịch huấn dụ của ngài, được ban hành bằng tiếng Ý.

1. Kính Thưa Đức Hồng Y, tôi chân thành cảm ơn ngài về những tình cảm mà ngài đã bày tỏ trong khi giới thiệu Ủy Ban Giáo Hoàng về Thánh Kinh cho tôi khi bắt đầu nhiệm vụ của mình. Tôi chân ái chào mừng các thành viên cũ mới của Ủy ban đang tham dự buổi họp mặt này. Tôi chào các thành viên “cũ” bằng lòng chân thành tri ân vì các nhiệm vụ đã hoàn thành và các thành viên “mới” với niềm vui đặc biệt được cảm hứng từ niềm hy vọng. Tôi vui mừng có cơ hội này để gặp tất cả quý vị và nói với từng người một lần nữa rằng tôi đánh giá cao lòng quảng đại mà với nó quý vị đem khả năng của mình như các nhà chú giải Thánh Kinh để phục vụ Lời Chúa và Huấn Quyền Hội Thánh.

Chủ đề mà quý vị đã bắt đầu nghiên cứu ở phiên họp thường kỳ này có tầm quan trọng rất lớn: thực ra, nó là nền tảng để hiểu đúng về mầu nhiệm Đức Kitô và căn tính Kitô hữu. Trước hết tôi muốn nhấn mạnh tính hữu ích này, mà chúng ta có thể gọi là *ad intra* (đối nội). Cũng phải suy nghĩ cách hữu ích, có thể nói, *ad extra* (đối ngoại), vì nhận thức về căn tính của một người xác định bản chất của mối liên hệ của người ấy với người khác. Trong trường hợp

mines the nature of the relations between Christians and Jews.

Old Testament prepared for mystery of Incarnation

2. Since the second century A.D., the Church has been faced with the temptation to separate the New Testament completely from the Old, and to oppose one to the other, attributing to them two different origins. The Old Testament, according to Marcion, came from a god unworthy of the name because he was vindictive and bloodthirsty, while the New Testament revealed a God of reconciliation and generosity. The Church firmly rejected this error, reminding all that God's tenderness was already revealed in the Old Testament. Unfortunately the Marcionite temptation is making its appearance again in our time. However what occurs most frequently is an ignorance of the deep ties linking the New Testament to the Old, an ignorance that gives some people the impression that Christians have nothing in common with Jews.

Centuries of reciprocal prejudice and opposition have created a deep divide which the Church is now endeavouring to bridge, spurred to do so by the Second Vatican Council's position. The new liturgical Lectionaries have given more space to Old Testament texts, and the *Catechism of the Catholic Church* has been concerned to draw constantly from the treasures of Sacred Scripture.

3. Actually, it is impossible fully to express the mystery of Christ without reference to the Old Testament. Jesus' human identity is determined on the basis of his bond with the people of Israel, with the dynasty of David and his descent from Abraham. And this does not mean only a physical belonging. By taking part in the synagogue celebrations where the Old Testament texts were read and commented on, Jesus also came humanly to know these texts; he nourished his mind and heart with them, using them then in prayer and as an inspiration for his actions.

Thus he became an authentic son of Israel, deeply rooted in his own people's long history. When he began to preach and teach, he drew abundantly from the treasure of Scripture, enriching this treasure with new inspirations and unexpected in-

này nó xác định bản chất của các mối liên hệ giữa Kitô hữu và người Do thái.

Cựu Ước chuẩn bị cho Mầu Nhiệm Nhập Thể

2. Kể từ thế kỷ thứ hai SCN, Hội Thánh đã phải đối diện với sự cám dỗ tách rời Tân Ước hoàn toàn ra khỏi Cựu Ước, và cho rằng chúng đối kháng nhau, gán cho chúng hai nguồn gốc khác nhau. Cựu Ước, theo Marcion, đến từ một thần minh không xứng đáng với danh hiệu vì thần ấy có tính hay báo thù và khát máu, trong khi Tân Ước mạc khải một Thiên Chúa của hòa giải và bao dung. Hội Thánh công khai bác bỏ sai lầm này, khi nhắc đến tất cả những sự ân cần của Thiên Chúa đã được mạc khải trong Cựu Ước. Tiếc thay là cám dỗ của những người theo Marcion lại tái xuất hiện trong thời đại của chúng ta. Tuy nhiên, điều xảy ra thường xuyên nhất là sự thiếu hiểu biết về những mối liên hệ sâu xa gắn liền Tân Ước với Cựu Ước, một sự thiếu hiểu biết khiến cho một số người có ấn tượng rằng các Kitô hữu chẳng có điểm gì chung với người Do Thái cả.

Nhiều thế kỷ của thành kiến và chống đối lẫn nhau đã tạo ra một sự chia rẽ sâu xa mà Hội Thánh đang nỗ lực để nối lại, được thúc đẩy bởi lập trường của Công đồng Vaticanô II. Sách Bài Đọc theo Phụng vụ mới đã dành nhiều chỗ hơn cho các bản văn Cựu Ước, và *Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo* đã thường xuyên chú tâm rút ra từ các kho báu của Sách Thánh.

3. Thực ra, không thể mô tả trọn vẹn mầu nhiệm Đức Kitô mà không nhắc đến Cựu Ước. Căn tính nhân loại của Chúa Giêsu được xác định dựa trên sự liên hệ của Người với dân Israel, với triều đại David và dòng dõi Abraham. Và điều này không có nghĩa chỉ là một sự thuộc về theo thể lý. Qua việc tham dự các cuộc cử hành ở hội đường, nơi người ta đọc và chú giải các bản văn Cựu Ước, Chúa Giêsu cũng đến cách nhân loại để biết các bản văn này; Người nuôi dưỡng trí khôn và tâm hồn mình bằng chúng, dùng chúng trong kinh nguyện và như một nguồn cảm hứng cho các hoạt động của mình.

Vì vậy, Người trở nên một người con đích thực của Israel, bén rễ sâu trong lịch sử lâu dài của dân mình. Khi bắt đầu rao giảng và giảng dạy, Người đã rút ra rất nhiều từ kho báu của Thánh Kinh, làm giàu kho báu này với những linh hứng mới và những sáng

initiatives. These - let us note - did not aim at abolishing the old revelation but, on the contrary, at bringing it to its complete fulfilment. Jesus understood the increasing opposition he had to face on the way to Calvary in the light of the Old Testament, which revealed to him the destiny reserved for the prophets. He also knew from the Old Testament that in the end God's love always triumphs.

To deprive Christ of his relationship with the Old Testament is therefore to detach him from his roots and to empty his mystery of all meaning. Indeed, to be meaningful, the Incarnation had to be rooted in centuries of preparation Christ would otherwise have been like been meteor that falls by chance to the earth and is devoid of any connection with human history.

Help Christians to understand their identity

4. From her origins, the Church has well understood that the Incarnation is rooted in history and, consequently, she has fully accepted Christ's insertion into the history of the People of Israel. She has regarded the Hebrew Scriptures as the perennially valid Word of God addressed to her as well as to the children of Israel. It is of primary importance to preserve and renew this ecclesial awareness of the essential relationship to the Old Testament. I am certain that your work will make an excellent contribution in this regard; I am delighted with it and deeply grateful to you.

You are called to help Christians have a good understanding of their identity, an identity that is defined first and foremost by faith in Christ, the Son of God. But this faith is inseparable from its relationship to the Old Testament, since it is faith in Christ who “died for our sins, *according to the Scriptures*” and “was raised ... *in accordance with the Scriptures*” (1 Cor 15:3-4). The Christian must know that by belonging to Christ he has become “Abraham's offspring” (Gal 3:29) and has been grafted onto a cultivated olive tree (cf. Rom 11:17-24), that is, included among the People of Israel, to “share the richness of the olive tree” (Rom 11: 17). If he has this firm conviction, he can no longer allow for Jews as such to be despised, or worse, ill-treated.

5. In saying this I do not mean to disregard the fact that the New Testament preserves traces of obvi-

ous beginnings. Chúng ta phải lưu ý rằng các điều này không nhằm mục đích hủy bỏ mặc khải cũ, mà trái lại, đưa nó đến hoàn thành. Chúa Giêsu hiểu rõ sự chống đối càng ngày càng gia tăng mà Người phải đối diện trên đường đến Núi Sọ dưới ánh sáng Cựu Ước, là điều đã tỏ cho Người thấy số phận dành cho các ngôn sứ. Người cũng biết từ Cựu Ước rằng cuối cùng tình yêu của Thiên Chúa luôn chiến thắng.

Như thế, việc tước đoạt khỏi Đức Kitô mối liên hệ của Người với Cựu Ước là tách Người ra khỏi gốc gác của Người và làm cho mầu nhiệm của Người không còn ý nghĩa nữa. Thật vậy, để cho có ý nghĩa, việc Nhập thể phải được bén rễ từ hàng thế kỷ chuẩn bị nếu không thì Đức Kitô giống như sao sa tinh cờ rơi xuống thềm gian và không có liên hệ gì với lịch sử nhân loại.

Giúp các Kitô hữu hiểu căn tính của họ

4. Từ nguồn gốc của mình, Hội Thánh hiểu rõ rằng việc Nhập thể bắt nguồn từ lịch sử, và do đó, Hội Thánh đã hoàn toàn chấp nhận việc lồng Đức Kitô vào lịch sử của Dân Israel. Hội Thánh đã coi các Sách Thánh Kinh của người Do Thái là Lời vĩnh cửu và chắc chắn của Thiên Chúa nói với mình cũng như với con cái Israel. Điều quan trọng hàng đầu là bảo tồn và canh tân ý thức này của Hội Thánh về mối liên hệ thiết yếu với Cựu Ước. Tôi chắc chắn rằng công việc của quý vị sẽ đem lại những đóng góp tuyệt vời trong lĩnh vực này; Tôi rất vui mừng với nó và chân thành biết ơn quý vị.

Quý vị được kêu gọi để giúp các Kitô hữu hiểu rõ hơn về căn tính của họ, một căn tính được định nghĩa trước hết bởi đức tin vào Đức Kitô, Con Thiên Chúa, nhưng đức tin này không thể tách rời khỏi mối liên hệ của nó với Cựu Ước, vì đức tin vào Đức Kitô, Đấng ‘đã chết vì tội lỗi chúng ta, theo lời Thánh Kinh’ và ‘đã sống lại ... theo lời Thánh Kinh’ (1Cor 15:34)”. Người Kitô hữu phải biết rằng nhờ thuộc về Đức Kitô, Đấng đã trở thành “con cái của ông Abraham” (Gal 3:29) và đã được ghép vào cây ôliu đã được trồng (xem Rm 11: 17-24), có nghĩa là, được gia nhập vào giữa Dân Israel, để “chia sẻ sự sung mãn của cây ôliu” (Rm 11: 17). Nếu ai có niềm tin chắc chắn như vậy, thì sẽ không còn cho phép người Do Thái bị coi thường, hoặc tệ hơn là bị ngược đãi.

5. Khi nói như vậy, tôi không có ý chối bỏ sự thật là Tân Ước giữ lại dấu vết của sự căng thẳng rõ ràng

ous tension between the early Christian communities and some groups of non-Christian Jews. St Paul himself testifies in his Letters that as a non-Christian Jew he had proudly persecuted the Church of God (cf. Gal 1:13; 1 Cor 15:9; Phil 3:6). These painful memories must be overcome in charity, in accordance with Christ's command. Exegesis must always seek to advance in this direction and thereby help to decrease tensions and clear up misunderstandings.

Precisely in the light of all this the work you have begun is highly important and deserves to be carried out with care and commitment. It involves certain difficult aspects and delicate points but it is very promising and full of great hope. I trust it will be very fruitful for the glory of God. With this wish, I assure you of a constant remembrance in prayer and I cordially impart a special Apostolic Blessing to you all.

From: *L'Osservatore Romano* Weekly Edition in English, 23 April 1997, page 2

Provided Courtesy of:
Eternal Word Television Network
www.ewtn.com

giữa các cộng đồng Kitô hữu ban đầu và một số nhóm Do Thái ngoài Kitô giáo. Chính Th. Phaolô đã làm chứng trong các Thư của ngài rằng như một người Do Thái ngoài Kitô giáo, ngài đã kiên ngang bách hại Hội Thánh của Thiên Chúa (xem Ga 1:13, 1 Cor 15:9, Phil 3:6). Những ký ức đau đớn này phải được khắc phục trong tình bác ái, phù hợp với lệnh của Đức Kitô. Việc chú giải phải luôn luôn tìm cách thẳng tiến theo hướng này và do đó giúp làm giảm các căng thẳng và đánh tan các hiểu lầm.

Chính trong ánh sáng của tất cả những điều này mà công việc quý vị đã bắt đầu rất quan trọng và đáng thực hiện với sự cẩn trọng và dấn thân. Nó bao gồm một số khía cạnh khó khăn và các điểm tế nhị nhưng rất đầy hứa hẹn và hy vọng lớn. Tôi tin tưởng rằng nó sẽ rất hiệu quả vì vinh danh Thiên Chúa. Với mong ước này, tôi cam đoan không ngừng nhớ đến quý vị trong kinh nguyện và thân ái ban Phép Lành Tòa Thánh đặc biệt cho tất cả quý vị.

*Phaolô Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ để dùng
trong lớp Dẫn Nhập vào Thánh Kinh với phép của
Eternal Word Television Network*

Questions for Reflection and Discussion

1. According to Saint John Paul II, why we cannot use only New Testament as our Scripture?
2. Why "it is impossible fully to express the mystery of Christ without reference to the Old Testament?"
3. Why our faith in Christ, the Son of God, is inseparable from its relationship to the Old Testament?

Các Câu hỏi để Suy Nghĩ và Thảo Luận

1. Theo Thánh Gioan Phaolô II thì tại sao chúng ta không thể chỉ dùng Tân Ước như Thánh Kinh của chúng ta?
2. Tại sao lại "không thể mô tả trọn vẹn mầu nhiệm Đức Kitô mà không nhắc đến Cựu Ước"?
3. Tại sao đức tin của chúng ta vào Đức Kitô, Con Thiên Chúa, không thể tách rời khỏi mối liên hệ của nó với Cựu Ước?